

РІШЕННЯ
РАЗОВОЇ СПЕЦІАЛІЗОВАНОЇ ВЧЕНОЇ РАДИ
ЩОДО ПРИСУДЖЕННЯ СТУПЕНЯ ДОКТОРА ФІЛОСОФІЇ

Разова спеціалізована вчена рада ДФ 35.222.002 Інституту українознавства ім. І. Крип'якевича Національної академії наук України, м. Львів прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії Кіорсаку Владиславу Борисовичу з галузі знань 03 «Гуманітарні науки» на підставі прилюдного захисту дисертації «Русь і Східна Європа в історичній пам'яті середньовічних скандинавів (на матеріалах саг про давні часи)» зі спеціальності 032 «Історія та археологія» 19 лютого 2024 року.

Кіорсак Владислав Борисович, 1997 року народження, громадянин України, освіта вища: у 2018 році закінчив Львівський національний університет імені Івана Франка за спеціальністю «Військова історія».

Дисертація виконана в Інституті українознавства ім. І. Крип'якевича, Національної академії наук України.

Науковий керівник – Гупало Віра Деонізівна, доктор історичних наук, старший співробітник, Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України.

Здобувач має 14 наукових публікацій за темою дисертації, з них 2 статті у періодичних наукових виданнях інших держав, 5 статей у наукових фахових виданнях України, 1 розділ колективної монографії,

1. Кіорсак В. Б. Пограничні образи Русі у сагах про давні часи: Інтертекстуальні мотиви як ознака історичної пам'яті. *Текст і образ: Актуальні проблеми історії мистецтва*. 2021. Т. 1, № 11. С. 29–44.
<https://doi.org/10.17721/2519-4801.2021.1.02>
2. Кіорсак В. Б. Русь у концепції «імперії» Рагнара Лодброка: скандинавські джерела крізь призму політики пам'яті. *Сіверянський літопис*. 2021. Т. 6. С. 4–14.
<https://doi.org/10.5281/zenodo.5804232>
3. Кіорсак В. Б. Епоха вікінгів на Сході Європи в історичній пам'яті ісландців пізнього середньовіччя. *Сторінки Історії*. 2023. Т. 56. С. 9–27. (WoS)
<https://doi.org/10.20535/2307-5244.56.2023.288761>

Кількість, обсяг і зміст праць відповідає вимогам МОН України щодо публікацій основного змісту дисертації на здобуття ступеня доктора філософії.

У дискусії взяли участь голова і члени спеціалізованої вченої ради:

1. В. С. Александрович, доктор історичних наук, старший науковий співробітник, Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України, провідний науковий співробітник відділу історії середніх віків

- голова ради. Зауважень немає. Владислав Борисович показав себе дослідником із перспективами. Зауваження рецензентів та опонентів вказують на те, що ми має цікавого молодого автора. Хотілося би бачити підсумування цієї праці у вигляді монографії.
2. Г. М. Казакевич, доктор історичних наук, професор, професор кафедри історії мистецтва Київського національного університету імені Тараса Шевченка – опонент. Зауважень немає. Тема викликає багато дискусій, думок, що вона є справді цікавою та актуальною в історичній науці.
 3. О. М. Филипчук, кандидат історичних наук, асистент кафедри історії України Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича – опонент. Зауважень немає. Мушу відзначити, що дисертація, виступ і відповіді на питання показали обізнаність у роботі і бажання продовжувати далі. На цьому шляху звичайно необхідно додати не тільки більшого вишколу щодо насамперед опрацювання саг, перекладів, фрагментів, а й їх зіставлення насамперед із латинськими текстами, які автор намагався показати як основу для окремих уявлень для авторів саг чи колективної свідомості саг. Все це вимагає більшої підготовки самого дослідження і самої роботи. Повинен вказати слушні міркування які лунали від рецензентів насамперед щодо географії і щодо поняття «Сходу». І сам Владислав процитував фрагмент свого дослідження про Русь, Гардаріки і ще певний простір поза Гардарікою, однак тут можливо не потрібно сприймати саги як суто літературний конструкт на шкоду нашому історичному ремеслу яке вимагає все ж пошук певних історичних фактів чи вишукування історичних фактів. Було би добре задати питання коли власне вперше вживається термін Гардаріки, хто його вживає. Наскільки мені відомо це початок XI століття, це поезія скальдів. Необхідно прослідкувати етапи засвоєння цих термінів від поезії скальдів до саг, чи навпаки. Тому, роботи багато для такої праці і я лише побажаю успіхів.
 4. Р. Й. Голик, доктор історичних наук, старший науковий співробітник відділу нової історії України Інституту українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України – рецензент. Зауважень немає. Робота має з одного боку історіографічний, а з іншого боку міждисциплінарний характер. Тут дуже вдало поєднані методи різни наук і це дуже добре, бо вона може слугувати для істориків, для істориків літератури та може слугувати матеріалом для істориків культури.
 5. І. Л. Паршин, кандидат історичних наук, завідувач відділу історії середніх віків Інституту українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України – рецензент. Зауважень немає. Відзначу що сьогоднішній захист був корисним для виявлення ось таких можливих векторів і маркерів для майбутньої роботи якої є багато. Демонстрація вразливих місць у тексті дисертації можливо стане дороговказом для молодого дослідника стосовно того як би можна було краще розгорнути ці тексти у майбутньому. Тексти міждисциплінарні, поєднують досягнення кількох наук одночасно. Думаю, що для широкого загалу вони б також були цікаві і актуальні.

Результати голосування:

«За» – 5 членів ради,
«Проти» – немає,
«Утрималися» – немає.

На підставі результатів відкритого голосування спеціалізована вчена рада присуджує Кіорсаку Владиславу Борисовичу ступінь доктора філософії з галузі знань 03 «Гуманітарні науки» за спеціальністю 032 «Історія та археологія».

Голова спеціалізованої
вченої ради,
доктор історичних наук,
старший науковий співробітник

Володимир АЛЕКСАНДРОВИЧ

Підпис
В. С. Александровича

Завідувачу
Віктору секретар

Історичній
О. Г. Муравський

19.02.2024 р.